

Reka

Val za valom se kali,
teče po stoletni strugi.

Mimo mene
je tam nekje
reka tekla,
a zdaj kdo ve?
Val za valom se kali.
Solze polnijo ji strugo
in trpljenje ne zdrži, saj
spomin se val za valom vije.
Nekoč MOGOČEN GROM in TRESK!
Danes *tih* je *šum šepet* ...
val za valom tiša se.
Tih spomin je v njenem srcu,
glas v srcu pa kriči.
Glas tisočernih! Bo strugo napolnil?
Vpij v nebo! Ga slišalo bo vsako telo?
Val za valom glas budi.
Nek krik
še potrebuje.
Velik krik, velik ta,
roka bo videla moža,
polž dobil bo svojo slavo,
val bo tekel do morja.
Val za valom
se kali,
teče
po
stoletni
strugi.

Avtor: Tilen Kovač

Šola: Gimnazija Franca Miklošiča Ljutomer